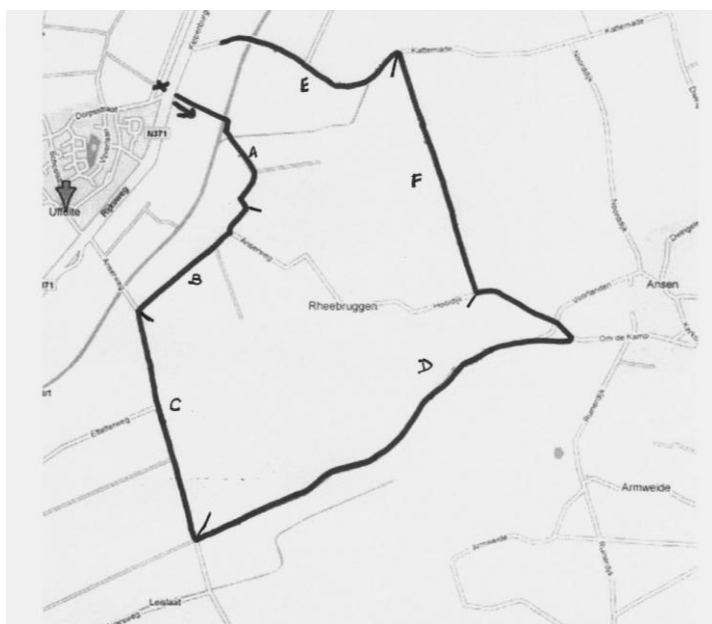


Toernooi HAC Meppel

Het is al een traditie geworden dat eind augustus het toernooi van H.A.C Meppel wordt verschoten. Dit wordt georganiseerd door H.A.C.. Meppel in samenwerking met Wegrestaurant Frederikshaven en de gemeente Meppel.

Op 22 augustus was het zover, het 8^e toernooi van HAC. Dit toernooi is tevens het Open Meppeler Kampioenschap.

Zoals altijd was het verzamelpunt Wegrestaurant Frederikshaven aan de Rijksweg 41 in Uffelte. Van daaruit is het even de rijksweg en de Drentse Hoofdvaart oversteken en dan ben je bij het parkoers.



Het begint met een verhard zandpad van ongeveer 1 km (A). Dit pad komt uit op een klinkerweg (B) die behoorlijk rond ligt. De lengte is ook ongeveer 1 km. Aan het eind meters meenemen en dan verder op een brede asfaltweg (C). Vervolgens na zo'n 2 km linksaf een betonpad van 2 m breed op (D). Het laatste stukje van dit deel is weer klinkers. Na een paar honderd meter rechtsaf een smalle asfaltweg op met een lengte van ongeveer 1,5 km (F). Daarna weer een stuk betonpad en daarna de rest klinkerweg. (E). Het is dus een parkoers met veel afwisseling. De totale lengte van het parkoers is circa 10 km.

Het koste wel weer wat moeite om dit jaar een team bij elkaar te krijgen. Het komt meestal uit op de zelfde deelnemers. Dit jaar waren het Bertus Woudenberg, Jan Huisman en Gijs Huisman. Het team was ingeschreven in de herenklasse, die startte om 10.00 uur. Melden om 9.30 uur. Tegen half elf waren wij aan de beurt om weg te gaan. We hadden gevraagd om ons niet tegen een topteam te laten gooien omdat wij zelf zeker geen toppers zijn. De tegenstander was het team uit Warnsveld, Evert, Gerrit, Jan en Frans, waar wel vaker tegen gegooid is. Dat was goed geregeld, want daar hebben we wel vaker tegen gegooid. De weersomstandigheden waren prima; het was zonnig en de temperatuur was goed om te gooien.

Het ging vanaf het begin redelijk gelijk op. In het begin een paar schoten achter en daarna was het verschil steeds 1 schot voor of achter. Tot het verzorgingspunt halverwege het parkoers lagen we nog steeds 1 schot voor en dat wilden we graag tot de finish zo houden.



Halverwege het tweede deel van het parkoers was een diepe droge sloot met steile kanten.

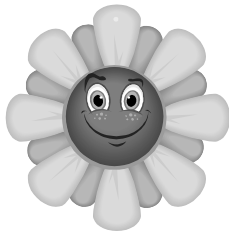
Bertus stond in de sloot en na het vinden van de kloot gaf Jan hem een handje om er uit te komen. Waarschijnlijk door de steile kanten lukte dat niet zo goed en Jan begon te glijden. Er was geen houden meer aan en ze lagen allebei onder in de sloot. Uiteindelijk zijn ze er met hulp allebei toch uit gekomen.

Er zijn een paar gedeelten van het parkoers waar vervelende sloten langs de weg lopen en je gemakkelijk een kloot kwijt kunt raken. Daar was wel rekening mee gehouden, want ook dit jaar was Jaap van der Plaats met zijn lieslaarzen en metaaldetector weer van de partij. Voor het geval dat Jaap niet in de buurt was hadden de deelnemers een paar rood-witte lintjes mee gekregen en daar mee kon de plek waar de kloot de sloot was ingegaan worden gemarkeerd. Ondanks dat zijn we toch nog drie kloten kwijtgeraakt. Er zal nog wel naar gezocht worden en wellicht komen ze nog terug.

Na ongeveer 9 km, bijna aan het eind van F (zie kaartje) stonden we nog steeds een schot voor en we hadden het idee dat we een goede kans hadden om te winnen. Dat ging mooi niet door. Waar Frans de energie vandaan haalde weten we niet, maar hij had een schot waar we wel twee keer tegen moesten gooien. Dat was het keerpunt in de wedstrijd. Waar het aan lag mag Joost weten, misschien te geforceerd, maar we kregen geen kloot meer goed weg en Warnsveld begon wat uit te lopen.

Tegen het eind, net over de laatste brug, is een bocht naar links. Het is daar een rond liggende klinkerweg. Evert liet daar een schot los, dat tegen de bolling van de weg met de bocht mee bleef lopen. De lengte van het schot zal niet ver van de 200 meter zijn geweest. De illusie om nog weer iets in te lopen was daar mee vervlogen. Wij moesten wel drie keer gooien om die afstand te overbruggen. En daarna was de finish in zicht. In die laatste km verloren we 8 schoten. Warnsveld eindigde met 121 schoten en 103 meter over de finish en wij moesten genoeg nemen met 127 schoten en een paar meter.

Het was half vier dat we binnen waren. We hebben we nog even vlug wat gedronken en zijn daarna weggegaan. De uitslagen hebben we niet afgewacht, want we moesten weer op tijd in Apeldoorn zijn voor andere plezierige activiteiten.



Afgezien van de laatste kilometer en het feit dat we de wedstrijd hebben verloren hebben we een goed toernooi gegooid en met elkaar een plezierige dag gehad. En dat is minstens zo belangrijk. Volgend jaar er gewoon weer tegen aan.

JH.